

705 Помисли още царь Александръ щото за великолепно-то погрѣбение на Ифестiona, за гробното му украшение, и за всякое друго нѣщо, да се иждивжтъ до десеть хиляди таланта, а искаше щото за искусството на ваятелството и за хубостята да надминатъ разноскитѣ, тѣй щото отъ всичкитѣ искусствени ваятели прѣдпочете Стасикрата, а споредъ други Динократа, койго бѣше прочутъ по великодѣлието, смѣлостята и гордливостята си отъ ваятелна точка-зрѣние. Тѣйзи ваятель прѣди врѣме бѣше се прѣдставилъ прѣдъ Александра и му рече слѣдоущето: Че отъ всичкитѣ други високи планини, само Свята-гора въсприима да се извае и да се уподоби по челоувѣческии образъ. Тѣй щото каза ваятельтъ, ако царьтъ позволи, той щѣлъ да изработи оная гора въ видъ на челоувѣкъ, а ще прѣдставлява Александра Великий, и тѣй ще бжде една отъ най голѣмитѣ и най забѣлѣжителнитѣ статуи на свѣта, която статуя (Александръ) на левата си ржка ще държи единъ великъ градъ съ много милионитѣ си жители, а отъ дѣсната си ржка да испуска една голѣма рѣка, която ще се стрѣми въ морето. Това обаче, Александръ прѣнебрѣгна и рѣче тѣй: Ако напримеръ Свята-гора щѣше да се извае, и да прѣдставлява статуята напримеръ Александра толковъ голѣмъ, тогазь за да можеше челоувѣкъ да види цѣлата оная статуя (Александра) трѣбваше да отиде онзи челоувѣкъ на срѣщнитѣ брѣгове на Мала Азия; защото отъ по-близо щѣше да